

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

talt altid indgå under et byudviklingsudvalg og dermed gå uden for de egentlige fredningsmyndigheders område.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod talte ligeledes om slægtsgårdene, som det kunne være ønskeligt at bevare eller at give en erstatning. Hvis gårde, der har været ejet af samme ejere en længere årrække, kan få erstatning i modsætning til andre ejendomme, vil det imidlertid sætte præmiering på slagtning af slægtsgårde, d. v. s. at selve erstatningsproblemet vil sprænge den formålslinje, man ellers havde sat sig. Vi har ingen anden vej at gå her end en lempelig, hensyntagende administration, der erkender, at problemerne er mangfoldige, og at der er grund til at se på den enkelte foreliggende sag.

Det ærede medlem hr. Lund Jensen omtalte naturfredningskommissionen, der gerne skulle i gang igen, og det vil også jeg meget ønske. Denne lovgivning er en midlertidig lovgivning, der skal klare § 22, og derefter skal naturfredningskommissionen gå i gang igen med sit arbejde og kommer herunder ind på de af det ærede medlem hr. Ib Thyregod rejste spørgsmål om sammensætningen af naturfredningsmyndighederne og hele naturfredningsapparatets struktur. Der er altså ikke tale om en flugt fra denne opgave. Allerede om relativt kort tid vil disse sagsområder på ny blive forelagt tinget til bedømmelse.

Dette lovforslag har som sagt et positivt sigte, et ønske om at skabe flere rekreative områder, muligheder for flere sommerhuse, men indeholder også et forsøg på at bevare et Danmark med harmoni mellem bysamfund, jordens dyrkere og den frie natur. Valget skulle gerne placeres her, et valg mellem spekulanterne eller folket.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Det ærede medlem hr. Peter Larsen og også andre ærede ordførere for oppositionen har gjort gældende, at baggrunden for kravet om en folkeafstemning om en række af disse lovforslag var manglende forhandlingsvilje hos regeringen og regeringspartierne. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Ib Thyregod, når han gør den samme betragtning gældende, at det kan han vanske-

ligt gøre med rette. Jeg vil gerne minde det ærede medlem om den tale, han holdt ved naturfredningslovforslagets anden behandling, hvor han ganske på linje med det ærede medlem hr. Thestrup pegede specielt på overgangsproblemerne, og jeg vil gerne citere ordret, hvad det ærede medlem hr. Ib Thyregod sagde; det findes spalte 5771:

„Det er navnlig farligt, hvis en sådan regel skal anvendes over for tilfælde, hvor en udvikling allerede er i gang, hvor der allerede er udstykket og solgt grunde til personer, som har købt dem med det formål at bygge el. lign. Det er de tilfælde, vi først og fremmest tænker på.“

Det var grundtemaet i de ordførertaler, der blev holdt, og jeg spørger det ærede medlem, om han da ikke føler, om han ikke mener, at det ændringsforslag, den højtærede kulturminister har stillet, imødekommer netop dette synspunkt, og hvis det ærede medlem må erkende det, bør han vel også erkende, i hvert fald for sig selv, at så var det så som så med forhandlingsviljen fra anden side.

Om fakulteternes stilling vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, man med rette kan bebrejde fakulteterne, at de ikke under de givne vilkår ville afgive en udtalelse til brug i en politisk kamp, for det var det, der var tale om, og i så henseende skræmte sporene jo.

Nu nævnte det ærede medlem hr. Ib Thyregod — og også andre ærede ordførere har nævnt — at oppositionen derefter rejste det spørgsmål, om man da ikke burde nedsætte et juridisk udvalg til gennemgang af hele problemkomplekset. Herom vil jeg gerne sige, at når vi havde de svar, vi havde, fra de mest sagkyndige juridiske videnskabsmænd, hvem havde man så tænkt sig man skulle udpege til dette udvalg og pålægge pligten til at løse den uløselige opgave at afgive en udtalelse herom?

I den tale, det ærede medlem hr. Poul Møller holdt, var der mangt og meget, hvori jeg må være enig med det ærede medlem. Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger omkring grundlovens § 73, stk. 2, bemærkninger, jeg gerne vil understrege. Forholdet er jo det, at hvis problemet rejstes om anvendelse af grundlovens § 73, stk. 2, er spørgsmålet: hvem afgør, om det